

Raport eveniment „Recompensând performanța: opțiuni pentru finanțarea cercetării în universități”

17 Noiembrie 2025, București

Contents

Despre eveniment	1
Sumar sesiuni și discuții	2
I. Sesiunea de deschidere a evenimentului	2
II. Perspective internaționale asupra finanțării cercetării pe bază de performanță	3
III. Lansare studiu – Bune practici internaționale sisteme de finanțare a cercetării pe bază de performanță (PBRF)	8
IV. Sesiune dezbateri: Finanțarea instituțională a cercetării în universitățile românești – context actual și provocări	9

Despre eveniment

Evenimentul internațional „*Recompensând performanța: opțiuni pentru finanțarea cercetării în universități*” a avut loc în data de **17 noiembrie 2025**, în format hibrid, la Universitatea din București, Sala Senatului, București și online. Acesta a fost organizat de Unitatea Executivă pentru Finanțarea Învățământului Superior, a Cercetării, Dezvoltării și Inovării ([UEFISCDI](#)), în parteneriat cu [Ministerul Educației și Cercetării](#), în cadrul proiectului „*România la Orizont 2030: Creșterea relevanței internaționale prin internaționalizarea învățământului superior*”, finanțat prin Programul Educație și Ocupare.

Evenimentul a avut ca obiectiv principal **lansarea și prezentarea unui studiu extins privind bunele practici internaționale în domeniul finanțării instituționale a cercetării pe bază de performanță (Performance-Based Research Funding – PBRF)**, precum și facilitarea unui cadru de dezbateri și reflecție între actori relevanți ai sistemului de cercetare și învățământ superior din România.

În cadrul acestuia au participat **reprezentanți ai universităților din România**, ai **organismelor consultative și de evaluare a cercetării**, precum și **experți internaționali de renume** în domeniul politicilor de evaluare și finanțare a cercetării. Programul a inclus sesiuni de prezentare, intervenții ale experților internaționali, lansarea oficială a studiului și o sesiune de dezbateri dedicată contextului național privind finanțarea instituțională a cercetării în universitățile românești.

Scopul și obiectivele evenimentului

Scopul principal al evenimentului a urmărit **sprijinirea procesului de reflecție strategică asupra unor opțiuni de politici publice** privind finanțarea instituțională a cercetării în universitățile din România, prin raportare la **modele internaționale de finanțare a cercetării pe bază de performanță (PBRF)** și la tendințele actuale din Spațiul European al Cercetării.

În mod specific, obiectivele acestuia au fost:

- **Prezentarea și diseminarea rezultatelor unui studiu extins** privind bune practici internaționale în domeniul PBRF, care analizează tipologii de sisteme și studii de caz din Norvegia, Finlanda, Suedia, Austria, Belgia, Polonia, Portugalia, Regatul Unit și Olanda;
- Facilitarea **dialogului între experți internaționali, reprezentanți ai universităților și factori de decizie din România**, cu privire la avantajele, limitările și condițiile de implementare ale mecanismelor PBRF;
- Facilitarea unei dezbateri privind **contextul românesc**, incluzând modul actual de finanțare instituțională a cercetării, sursele de fonduri, indicatorii utilizați și percepțiile mediului universitar asupra nevoilor și priorităților cu privire la sectorul CDI;
- **Contribuția la un proces mai amplu de internaționalizare a învățământului superior din România**, prin alinierea politicilor naționale de finanțare a cercetării la bunele practici europene și internaționale.

Sumar sesiuni și discuții

I. Sesiunea de deschidere a evenimentului

- Sesiunea de deschidere a subliniat **importanța strategică a finanțării instituționale a cercetării pe bază de performanță** în contextul transformărilor europene și globale ale ecosistemului de cercetare.
- A fost evidențiat **rolul central al universităților** în adaptarea la dinamici internaționale caracterizate de competiție, internaționalizare și cerințe crescute de impact științific și societal.
- S-a discutat despre faptul că, deși în România există mecanisme care corelează parțial finanțarea cu performanța în cercetare, acestea **nu au reușit să compenseze subfinanțarea structurală** a activității de cercetare.
- A fost subliniată **insuficiența resurselor financiare** pentru acoperirea costurilor reale ale cercetării, în special pentru infrastructură, materiale, activități de laborator și participarea în proiecte.
- S-a evidențiat lipsa istorică a **finanțării complementare dedicate cercetării**, ceea ce limitează capacitatea instituțiilor de a susține performanța pe termen lung.
- Dezbaterile au fost plasate într-un **cadru strategic pe termen mediu și lung**, fiind prezentată ca prima etapă a unui proces de consultare și construcție de scenarii care se va desfășura pe parcursul următoarelor perioade.
- A fost subliniată necesitatea dezvoltării unui **model de finanțare echilibrat, predictibil și sustenabil**, cu sarcină administrativă redusă și cu mecanisme clare de alocare a resurselor.
- S-a accentuat importanța **expertizei internaționale** și a învățării dintr-o diversitate de modele europene PBRF, analizate prin studii comparative și dialog cu experți externi.

- Au fost evidențiate atât **beneficiile sistemelor PBRF** (transparentă, stimularea productivității, claritatea criteriilor), cât și **riscurile posibile asociate** (supraîncărcare administrativă, distorsiuni disciplinare, accentuarea inegalităților în anumite cazuri).
- S-a insistat asupra **calibrării atente a indicatorilor** și asupra alinierii la principii de **evaluare responsabilă a cercetării**, care valorizează calitatea, impactul societal, colaborarea interdisciplinară și știința deschisă.
- Discuțiile au integrat **obiective de sistem mai largi**, precum sprijinirea tinerilor cercetători, promovarea echității de gen și valorificarea capitalului uman, în acord cu prioritățile internaționale.
- A fost subliniată importanța **corelării finanțării cercetării cu obiective societale și de dezvoltare durabilă**, în linie cu orientările UNESCO.
- Sesiunea a reafirmat rolul evenimentului ca **platformă de dialog între comunitatea academică, experți și decidenți**, cu scopul de a fundamenta politici publice coerente și aplicabile.
- A fost anunțată **elaborarea unor livrabile strategice** (studiul comparativ, consultări naționale, policy brief), menite să sprijine procesul decizional.

II. Perspective internaționale asupra finanțării cercetării pe bază de performanță

Sesiunea a oferit o panoramă extinsă asupra modelelor de tip PBRF, explorând principiile, justificările și implicațiile adoptării acestor mecanisme în diverse sisteme europene. În cadrul acestei sesiuni au susținut prelegeri următorii experți internaționali:

- Thomas Zacharewicz – Universitatea din Sevilla, Spania, fost Expert Joint Research Centre, Comisia Europeană
- Alex Rushforth – Research on Research Institute & Universitatea Leiden, Olanda
- Alis Oancea – Universitatea Oxford, Regatul Unit
- Lauritz Holm Nielsen – Universitatea Aarhus, Danemarca
- Gunnar Sivertsen – Nordic Institute for Studies in Innovation, Research and Education

Prezentarea Thomas Zacharewicz, Universitatea din Sevilla

- A prezentat cercetarea sa despre finanțarea cercetării bazate pe performanță (PBRF), derivată inițial dintr-un raport pentru Joint Research Centre (Comisia Europeană) și ulterior publicată ca articol în *Science and Public Policy* (Oxford).
- A menționat că analiza a informat proiecte concrete de reformă în mai multe contexte (ex.: Republica Moldova, Grecia, ș.a.).
- A definit PBRF ca mecanism de:
 - finanțare instituțională de bază (core funding, de regulă necompetitivă, cu autonomie instituțională),
 - diferit de finanțarea competitivă pe proiecte (evaluare ex-ante),
 - dar operând ca finanțare instituțională alocată competitiv **pe baza performanței demonstrate** (evaluare ex-post).
- A descris caracteristici definitorii (în linie cu Hicks 2012):
 - evaluarea vizează **rezultatele cercetării** (nu predarea),
 - este **ex-post**,

- este **direct legată de alocarea fondurilor**,
- unitatea analizată este **organizațională** (instituții), nu la nivel individual,
- este un sistem **național/regional**.
- A discutat tipuri de evaluare în RPBF:
 - sisteme strict **bazate pe indicatori** integrați în formule (ex.: publicații, citări, indicatori de impact, doctorate, brevete, fonduri atrase, indicatori de diversitate/internaționalizare etc.),
 - sisteme **peer-review** (paneluri de experți),
 - modele **mixte** („metric-informed peer-review”).
- A prezentat și **acordurile de performanță** (negociate finanțator–instituție), care permit ținte adaptate profilului/misiunii, cu costuri administrative mai mari.
- A arătat o cartografiere comparativă în UE: țări fără PBRF, cu PBRF limitat/hibrid și cu sisteme consolidate (ex.: Regatul Unit, Franța, Italia, Portugalia), pe baza cercetării documentare și interviurilor.
- A menționat că România era clasificată (în jurul lui 2019) ca neavând un sistem funcțional PBRF, deși existau indicii de dezvoltare a unor mecanisme.
- A citat un studiu (Jongbloed & de Gayardon, 2023) conform căruia, în țări cu PBRF, ponderea medie a finanțării instituționale alocate pe criterii de performanță este ~30% din bugetul de bază, cu variații mari.
- A detaliat cazul Greciei: în 2023 a introdus un PBRF național bazat pe indicatori/formule, condiționând ~20% din finanțarea instituțională pentru cercetare; instituțiile depun rapoarte pe indicatori; design modular (un modul obligatoriu + alegerea a 2 din 4 module opționale: excelență în cercetare dincolo de bază; conectare cu societatea/piața muncii; internaționalizare; calitatea mediului universitar incluzând anumiți indicatori legați de predare).
- Mesaje de politică publică:
 - determinantă pentru performanță este mai ales **mărimea totală a resurselor** pentru cercetare, nu finețea mecanismului;
 - ponderea PBRF ar trebui menținută la un nivel moderat (a indicat ~20% ca reper posibil) pentru a evita instabilitatea;
 - ciclurile de evaluare sunt frecvent la **4–5 ani** (nici prea des, nici prea rar);
 - merită explorată **flexibilitatea** (după modelul grec) pentru adaptare la profil/strategie instituțională.

Alex Rushforth, Research on Research Institute & Universitatea Leiden

- A prezentat proiectul **AGORRA** (RoRI), pornit din nevoia finanțatorilor/agențiilor naționale de a înțelege comparativ sisteme de evaluare și finanțare din alte țări.
- A menționat rezultate precum:
 - un working paper (în curs de transpunere într-un articol) cu tipologie și analiză longitudinală,
 - **„The Atlas of Assessment”** (colecție de fișe despre sisteme naționale), conceput ca resursă „vie” (actualizabilă).
- A precizat că România nu este încă inclusă în Atlas și a lansat o invitație explicită la colaborare/implicare în rețeaua AGORRA.
- A folosit definiția lui Whitley (2007) pentru sistemele naționale de evaluare/finanțare: proceduri organizate, periodice, gestionate de stat/agenții pentru aprecierea meritelor cercetării în organizații finanțate public.
- A subliniat că tipologia AGORRA este **mai largă** decât PBRF în sens strict:

- admite decuplări parțiale între evaluare și finanțare și scopuri multiple (accountability, informații strategice, acreditare, evaluare individuală),
- exclude sistemele pur locale și finanțarea pe proiect.
- A descris o tipologie cu **4 dimensiuni centrale** + dimensiuni complementare:
 - scopuri (finanțare, reputație, accountability, funcție formativă, statistici/informații, uneori acreditare/evaluare individuală),
 - unitatea de evaluare (indivd/grup/departament/instituție; nivelul evaluării poate diferi de nivelul alocării fondurilor),
 - focusul evaluării (de la outputuri individuale la indicatori organizaționali și dimensiuni emergente precum „cultura de cercetare”),
 - intensitatea efectelor asupra finanțării/reputației (gradată).
- Dimensiuni suplimentare discutate: metode (peer-review vs metrice, adesea combinate), mecanisme de finanțare, formativ vs sumativ, guvernantă.
- A distins între mecanisme:
 - finanțare bazată pe evaluare (ex.: REF, Marea Britanie),
 - finanțare bazată pe indicatori (menționând și Grecia),
 - finanțare bazată pe acorduri de performanță (ex.: Olanda, Danemarca).
- Contribuții/observații-cheie: includerea **reputației** ca rezultat important al sistemelor; extindere geografică (inclusiv Global South); și ideea unei tranziții către o paradigmă emergentă care lărgeste criteriile de performanță (dincolo de paradigma disciplinară și cea managerial-competitivă a „exceleței”).

Alis Oancea – Universitatea Oxford, Regatul Unit

- A prezentat un studiu comparativ (Oancea et al, 2020-24) asupra a șase sisteme naționale de evaluare a cercetării (Marea Britanie, Norvegia, Hong Kong, Australia, Noua Zeelandă, Italia), completat cu date din alte contexte (Canada, SUA, Argentina, Mexic, Africa de Sud, Coreea).
- A descris baza empirică: sute de interviuri, documente și analiză istorică pe o perioadă îndelungată.
- A evidențiat variații majore între sisteme (metode, criterii, scopuri, niveluri de agregare, clasificări disciplinare) și mai ales ponderi foarte diferite din bugetul public alocat pe bază de performanță (de la ~1,5% la peste 80%).
- A distins conceptual între:
 - „sisteme de evaluare a cercetării” (în sens larg, atât sumative cât și formative: recunoaștere a mediilor de cercetare, activităților și rezultatelor),
 - „PBRF” (instrumente care leagă o proporție din finanțarea publică de performanța trecută sau anticipată la nivel instituțional).
- A menționat că, în definiția sa (vezi și Oancea and Xu, 2017), intră atât modele **ex-post**, cât și **ex-ante**, plus mecanisme parțiale (bugetare/raportare bazate pe performanță).
- A structurat provocările în trei seturi:
 - epistemice și de mediu (inegalități între forme de cunoaștere; presiuni globale; impact; interdisciplinaritate),
 - sociale și culturale (culturi instituționale, înțelegerea publică a cercetării, încredere),
 - sistemice (capacități inegale de evaluare, forme diferite de responsabilizare, efecte ale tehnologiilor disruptive inclusiv IA).
- Teme globale rezultate:
 - evaluarea este ancorată cultural și nu se poate „importa” simplu;
 - evaluarea s-a multiplicat/stratificat, crescând costuri și povară administrativă;

- efectele asupra finanțării și carierelor sunt ambivalente (creștere de outputuri vs instabilitate/efecte negative);
- designul depinde de dimensiunea/structura/resursele/contextul ecosistemului național;
- reformele nu pot fi separate de alte agende (educație, economie, climă etc.) și de concepții despre calitate.
- A discutat trei opțiuni de schimbare:
 - oprire (renunțare la distribuția bazată pe performanță),
 - modificare (ajustări incrementale: criterii/formule/metrici, control, fonduri tampon),
 - reformă (mecanisme noi, pivot către autoevaluare/condiționalități calitative, reconfigurarea carierelor).
 - fiecare opțiune are oportunitățile și riscurile sale: oprirea poate crea condițiile unei distribuții mai deschise a resurselor, riscă însă ca această distribuție să se facă în moduri arbitrare sau inechitabile; modificarea aduce un plus de transparență și eficiență, dar crește și riscul birocrăției și poverii administrative sporite; iar reforma poate promova abordări mai principiale și corectă valoric, dar risca turbulență în sistem, precum și stimularea doar a unor recalibrări instrumentale către noile definiții ale performanței.
- A abordat subiectul rețelelor europene și mișcarea „responsible research assessment” (inclusiv COARA), subliniind avansuri în evaluarea bazată pe evidente, învățare reciprocă, crearea și testarea a noi modele și indicatori de evaluare, schimbare organizațională prin abordări colaborative, integrarea și recunoașterea practicilor de evaluare responsabile. A identificat și aspecte care încă nu sunt suficient de dezvoltate, pe baza raportului Oancea and Wilson (2024): evidențe încă insuficiente, folosirea informală a metricilor nepotrivite, recunoaștere incompletă a contribuțiilor diverse și implementare parțială a principiilor.

Lauritz Holm Nielsen – Universitatea Aarhus

- A vorbit din perspectiva unei experiențe îndelungate de expert implicat în reforme ale cercetării și învățământului superior (Danemarca și alte țări).
- A subliniat distincția între:
 - finanțare competitivă pentru persoane/echipe (ex.: European Research Council),
 - finanțare instituțională (mecanism diferit, adesea confundat în dezbaterile publice).
- Principii-cheie pentru finanțarea instituțională bazată pe rezultate:
 - adaptare la context și la capacitatea administrativă,
 - date fiabile și capacitate de monitorizare,
 - legarea resurselor de rezultate (ex.: absolvenți, producție științifică, impact), nu doar de inputuri,
 - credibilitate condiționată de autonomia universităților și capacitatea internă de strategie,
 - echilibru între echitate (distribuție largă) și excelență (concentrare).
- A evidențiat diferențe structurale: în statele nordice/Olanda, universitățile concentrează atât cercetarea, cât și educația; în timp ce în unele state continentale o parte majoră a cercetării este realizată în institute extra-universitare (ex.: Max Planck, CNRS), ceea ce schimbă logica finanțării.
- A propus o grilă de indicatori pe patru categorii: **inputuri, procese, outputuri, rezultate/impact**, insistând că procesele/ capacitatea nu trebuie neglijate.
- Exemple:

- Danemarca: reforme pe termen lung (investiție în capital uman, responsabilizare/ finanțare, internaționalizare, eficientizare programe, împuternicirea tinerilor cercetători) asociate cu creșterea calității/ performanței.
- Polonia: reformă cu program de excelență (The Excellence Initiative - Research University" programme - IDUB), de tip ex-ante, oferind finanțare stabilă multi-anuală unui grup restrâns de universități selectate competitiv, prin panel internațional independent și linie bugetară dedicată; rol și de învățare mutuală/schimbare culturală.
- Lecții: reformele durabile au nevoie de timp și de spațiu pentru experimentare; adesea e necesară consolidarea finanțării de bază; rolul statului trebuie să evolueze de la control către facilitare; împuternicirea tinerilor poate îmbunătăți performanța; experiențele externe sunt surse de învățare, nu modele de copiat.

Gunnar Sivertsen – Nordic Institute for Studies in Innovation, Research and Education

- A prezentat **arhitectura duală** a sistemului norvegian:
 - un sistem **calitativ** bazat pe peer-review (paneluri internaționale) care evaluează periodic discipline/arii, orientat spre învățare și îmbunătățire; **nu** influențează alocarea bugetară pentru a păstra caracterul critic/obiectiv; funcționează de ~30 de ani, continuu, acoperind anual domenii diferite;
 - un sistem **cantitativ** bazat pe indicatori (din 2004), care utilizează anual date despre publicații, finanțare competitivă, contracte de cercetare și doctorate; acesta influențează o **parte relativ mică** din finanțarea instituțională, în trei sectoare (universități, institute publice, spitale universitare) și susține funcțiile de elaborare statistici și monitorizare necesare dialogului dintre minister și instituții. A arătat evoluția sistemelor: de la focus disciplinar la paradigma excelenței/comparației internaționale, iar recent către **evaluare responsabilă** (cultură organizațională, management, impact societal, open science, muncă în echipă).
- A descris „modelul norvegian” ca incluzând:
 - O bază națională completă a publicațiilor (inclusiv domenii slab reprezentate în bazele internaționale),
 - Un indicator de publicații construit pentru a echilibra diferențele între domenii /profiluri instituționale,
 - Un mod de administrare realizat în mare parte de către instituții (desemnare experți, evaluare niveluri reviste, actualizare criterii), pentru asigurarea legitimității.
- Lecții sintetice:
 - proiectare și ajustare în colaborare strânsă cu instituțiile,
 - evaluare echilibrată și cuprinzătoare pentru toate domeniile,
 - atenție la efecte negative locale asupra carierelor și culturii de cercetare,
 - evaluarea trebuie să fie utilă cercetătorilor și instituțiilor, nu doar autorităților.

III. Lansare studiu – Bune practici internaționale sisteme de finanțare a cercetării pe bază de performanță (PBRF)

- A fost prezentată **prima versiune a Studiului extins de bune practici internaționale privind sistemele de finanțare a cercetării pe bază de performanță (PBRF)**, elaborat de echipa de proiect UEFISCDI.
- Studiul continuă analiza începută în 2022 (Austria, Flandra–Belgia, Regatul Unit, Olanda) și o **extinde la nouă state**: Austria, Belgia (Flandra), Finlanda, Norvegia, Polonia, Portugalia, Suedia, Regatul Unit, Olanda.
- Obiectivul studiului este de a analiza:
 - modul de **concepere a mecanismelor de alocare a finanțării și de evaluare a cercetării**,
 - **principiile și scopurile** urmărite,
 - **evoluțiile în timp**,
 - **efectele intenționate și neintenționate** ale sistemelor PBRF.
- Metodologia se bazează pe:
 - **analiză documentară aprofundată** (literatură, rapoarte, legislație europeană și națională),
 - **nouă studii de caz detaliate**,
 - **analiză statistică comparativă și longitudinală** la nivel european.
- În analiza statistică sunt incluse și date despre **România** și, unde este relevant, **valori medii la nivelul UE**.
- Următoarea etapă a cercetării va include **interviuri în profunzime cu experți internaționali**, pentru clarificarea diferențelor de date și a informațiilor parțial disponibile (ex. ponderi exacte ale PBRF).
- Autorii subliniază că **diferențele de context național și disponibilitate a datelor sunt semnificative**, iar concluziile pot fi utilizate ca **repere pentru co-crearea unei propuneri adaptate contextului românesc**.
- Statele sunt grupate conform tipologiei Rushforth–Sivertsen:
- Sisteme de evaluare **legate direct de alocarea unei părți din finanțarea publică (PBRF)**,
- Sisteme de evaluare **nelegate de finanțare**, orientate spre învățare organizațională (ex.: Olanda – SEP).
- În cadrul PBRF sunt identificate:
 - modele **bazate pe indicatori cantitativi**,
 - modele **bazate pe peer-review**,
 - modele **mixte** (indicatori + evaluare calitativă).
 - Și sisteme care pot fi însoțite de acorduri de performanță în anumite cazuri.

Mesaje transversale ale sesiunii

- Nu există un „**model ideal**” de PBRF care să poată fi transferat mecanic între state.
- Arhitectura sistemelor de finanțare bazată pe performanță este **profund dependentă de contextul economic, instituțional și istoric național**.
- Studiul UEFISCDI oferă o **cartografiere comprehensivă** a modelelor europene, de la:
 - scheme predominant cantitative,
 - la cadre de evaluare calitativă orientate spre **învățare și îmbunătățire continuă**.
- Analiza este concepută ca **instrument de orientare conceptuală și strategică**, pentru:
 - fundamentarea unui **design național al PBRF**,
 - adaptat specificului românesc,

- disponibilității și comparabilității datelor,
- și capacității administrative existente.

IV. Sesiune dezbateri: Finanțarea instituțională a cercetării în universitățile românești – context actual și provocări

- Discuția a pornit de la **cadru actual de finanțare instituțională a cercetării** în universități, descris ca **fragmentat și limitat**.
- Au fost detaliate informații despre **Fondul pentru finanțarea cercetării științifice universitare (FCSU)**:
 - buget de **~100 milioane lei**, integrat în finanțarea instituțională de bază;
 - alocat pe baza a **5 indicatori**, cu pondere majoritară pentru **performanța științifică** (inclusiv indicatori bibliometrici), completată de indicatori privind **numărul de cercetători** și componente de **echitate** (inclusiv pentru universități de profil artistic).
- S-a subliniat o limitare majoră: fondurile pot fi folosite aproape exclusiv pentru **cheltuieli de personal și cheltuieli materiale curente, fără posibilitatea investițiilor în infrastructură**, ceea ce reduce capacitatea de a dezvolta cercetare competitivă.
- Reprezentanți universități au evidențiat:
 - **merite**: metodologia FCSU e percepută ca relativ echilibrată (stimulează performanța, dar include mecanisme care reduc riscul de excludere a universităților mici/domeniilor slab bibliometrizate);
 - **limite**: dimensiunea fondului este **insuficientă** pentru instituțiile performante/infrastructuri moderne, iar regulile stricte **nu permit investiții strategice**.
- Universitățile de arte au insistat asupra:
 - specificului **cercetării artistice** și dificultății de a traduce rezultatele în indicatori cantitativi;
 - rolului pozitiv al **fondului de dezvoltare instituțională** pentru proiecte cu impact social;
 - nevoii de **clarificare/adekvare a raportării și evaluării** (liste de reviste, festivaluri, tipuri de rezultate artistice).
- Din perspectivă sistemică s-a subliniat că:
 - România tratează încă universitățile ca **actori secundari** în cercetare față de institutele naționale, ceea ce se reflectă în **nivelul redus și lipsa de predictibilitate** a finanțării instituționale pentru cercetare;
 - exercițiile anterioare de evaluare (de exemplu, evaluarea internațională din perioada 2009–2011) au avut o **continuitate și o valorificare limitate**;
 - există numeroși **indicatori și suprapuneri de raportare**, care cresc povara administrativă, cu putere redusă de diferențiere, iar legătura dintre evaluare și finanțare rămâne **relativ slabă**.
- Dezbateri a dus spre ideea unei **tranziții graduale** de la un model predominant metric către un **cadru mixt**, care să combine:
 - evaluare cantitativă,
 - **peer-review**,

- **narațiuni de impact și CV-uri narrative** (invocând modele precum cele britanic și australian).
- S-a argumentat că abordările mixte pot:
 - surprinde contribuții diverse (inclusiv arte și științe sociale),
 - face vizibil impactul societal,
 - întări relația dintre cercetare și politici publice.
- Au fost reiterate nevoi de politică publică: **creștere și stabilizare multianuală a finanțării, cooperare universități-institute** (consorții/centre de excelență), aliniere la **priorități strategice**, evitând polarizarea dar stimulând clar performanța.
- Studiul UEFISCDI și **atelierelor regionale ce vor avea loc anul următor** au fost prezentate ca puncte de plecare pentru un dialog extins cu actori de la nivel național.

Experți activitate A4 Proiect România la Orizont 2030:

- Ioana Spanache, Coordonator activitate, Expert Evaluarea Cercetării și Politica Științei, UEFISCDI
- Ioana Trif, Expert Evaluarea Cercetării și Politici Cercetare, UEFISCDI
- Mihaela Iorgulescu Aioanei, Expert Evaluare, UEFISCDI
- Mariana Chioncel, Expert Politici Cercetare, UEFISCDI și Universitatea București
- Lăcrămioara Rusu, Expert Conținut, UEFISCDI și Universitatea Vasile Alecsandri din Bacău
- Roxana Mazilescu, Expert Conținut, Ministerul Educației și Cercetării

